Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Aksel Halcks Optegnelser

Citation: Larsen, Karl: ”Aksel Halcks Optegnelser”, i Larsen, Karl: *Aksel Halcks Optegnelser*, 1902, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_07-shoot-idm140236447543104/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Aksel Halcks Optegnelser

vælge mellem en Universitetsstilling indenfor sit Fag eller en glimrende Karrière i Kirkens Tjeneste; »Bispen« kaldte hans Familje ham allerede dengang med en Spøg, bag hvilken der laa det alvorligste Haab. Men han kom først sent tilbage fra Udlandet og som en anden. Allerede hjemme havde Kierkegaardske Skrifter sat hans Sind i en Bevægelse, som vel lagde sig igen under Trykket af Omgivelserne og Eksamenslæsning, men dog ikke havde været uden Virkning. Nu lærte han i Tyskland al den Kamp at kende, der herskede efter Strauss' Optræden. Han blev derude i det fremmede greben af en frugtbar Ensomhedsfølelse og Trang til Selvstændighed, kastede sig med Lidenskab over Studiet af Filosofi, og da Fader traf ham igen i Italien, under en lang Rekreationsrejse, var han den omvendte Teolog og frie Forsknings Mand . . .

Med dyb Taknemmelighed vil jeg til min sidste Time mindes ham. Fra Universitetets Kateder lærte han os unge at frygte den lokkende Tale om Tryghed

og Fred, Sikkerhed, Hvile og Salighed.

Ad Forstandens Vej førte han mig derhen, hvortil Kunsten paa anden Maade ledte mig. Jeg fik en ubetvingelig Ærbødighed for Kursen mod det Ideal, der hedder Sandhed. —

Engang endnu i mit sidste Skoleaar var jeg staaet tidligt op for at læse. Uhret viste ikke mere end godt halv syv, da jeg fra Sovekamret kom ind i mit Værelse. Vinduerne stod aabne derinde, og jeg saà nogle Øjeblikke ud over Torvet, der laa med vandede Brosten i Solskinnet, endnu ganske stille. Men ligesom jeg vilde sætte mig til at læse, faldt mit Øje over paa Kvisten i det lave Hjørnested paa Vestergade. Dér var et Par sammenheftede Gardiner gledet gabende til Side, og jeg saà et Stykke inde i Rummet bag dem fuldkommen tydeligt en ganske ung og helt nøgen Kvinde. Hun maatte staa med sine Fød-